

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ ในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนากำลังคน ซึ่งช่วยสร้างความเจริญให้แก่สังคมและประเทศชาติต่อไป ในขณะที่การศึกษามีความสำคัญต่อมนุษย์ ภาษาก็มีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือของการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ ดังที่ ะอม โปะสะกฤษณะ ได้ให้ความเห็นว่า "ภาษา มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมมนุษย์อย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน ทำให้เข้าใจความหมาย ความคิด ความรู้สึก เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ของมนุษย์ และยังทำให้วัฒนธรรมอื่น ๆ เจริญขึ้นด้วย"¹ ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ

สำหรับในโรงเรียนนั้น ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เกิดหมีความสามารถ หรือมีทักษะทางภาษาดีพอ จะปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดี ดังนั้นการจัดหลักสูตรประถมศึกษา 2521 จึงได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า "ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงควรให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ทักษะและเจตคติอันถูกต้องตามความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น เพื่อให้ใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม"²

¹ ะอม โปะสะกฤษณะ, คำบรรยายวิชาภาษาไทย เรื่องหลักการเขียน (พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2511), หน้า 11.

² กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประถมศึกษา 2521 พิมพ์ครั้งที่ 2. (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ลากพร้าว, 2521), หน้า 2.

ความสำคัญของภาษาไทยยังปรากฏในคู่มือการสอนหลักภาษาไทย เล่ม 1 ว่า "การศึกษาคือสื่อสารของมนุษย์ทำไ้หลายทาง แต่ทางที่สำคัญที่สุดคือ การพูด และการเขียน"¹ ภาษาที่สำคัญยิ่งในสมัยแรกเริ่ม คือ ภาษาพูด ต่อมาเมื่อโลกเจริญขึ้น มนุษย์จึงได้ศึกษาภาษาเขียนขึ้นใช้ ภาษาเขียนจึงเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความก้าวหน้าของมนุษย์ ในด้านสติปัญญา และเป็นบ่อเกิดแห่งความวัฒนาการทางศิลปวิทยาการของโลก "ตัวหนังสือที่ใช้เขียนกันทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นแบบอักษรแทนเสียง แทนพยางค์หนึ่ง หรือแทนเสียงของสิ่งหนึ่งก็ตาม ถือว่าเป็นวิวัฒนาการที่คนประดิษฐ์ขึ้น หลังจากมีภาษาพูดแล้ว"² ปรีชา ช่างขวัญยืน กล่าวว่า "การเขียนคือการถ่ายทอดความคิดออกเป็นอักษร เปลี่ยนความคิดเป็นสัญลักษณ์"³ ดังนั้น ถ้าหากเรา เขียนผิดความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป ผู้อ่านอาจเข้าใจความหมายไปคนละอย่างกับที่ผู้เขียนต้องการ หรืออาจไม่เข้าใจความหมายเลยก็ได้

ความสำคัญของภาษาเขียนนั้น ไม่ได้คอยไปกว่าทักษะทางภาษาคำอื่นเลย ดังที่ สุนันทา โสรัจจ์ กล่าวว่า "ภาษาเขียนทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ในระยะทางไกล หรือแม้แต่ในชั่วอายุคนหนึ่ง กับอีกชั่วคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างไกลกันหลายร้อยปี"⁴ ซึ่งสอดคล้องกับ จูไร วรศักดิ์โยธิน ที่กล่าวว่า

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรุงเทพมหานคร : จงเจริญการพิมพ์, 2520), หน้า 70.

²อุคม วโรคมลิกชติคต์, ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514), หน้า 10 - 11.

³ปรีชา ช่างขวัญยืน, พื้นฐานของการใช้ภาษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 10.

⁴สุนันทา โสรัจจ์, "การศึกษาศักยภาพทางการเขียนสะกดถาวรันต์ และการศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนสะกดถาวรันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร," (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2511), หน้า 1.

การเขียนเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายได้คงทนและ
ปรากฏเป็นหลักฐานได้ดีกว่าทักษะอื่น เพราะจารึกไว้เป็นตัวอักษรไม่ลบ
เลือนได้รวดเร็วเหมือนคำพูด การเขียนจึงใช้เป็นเครื่องมือในการ
ติดต่อระหว่างอดีตและปัจจุบัน และปัจจุบันไปถึงอนาคตได้¹

นอกจากนี้ วรณี โสมประยูร ยังได้เน้นถึงความสำคัญของการเขียนว่า
"ในบรรดาทักษะทางภาษาทั้งสี่คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน นั้น ถือว่าการเขียน
เป็นทักษะการส่งออกที่สำคัญ เป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความเข้าใจ
ของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นเครื่องมือในการ
พัฒนาความคิด สติปัญญา ตลอดจนทัศนคติอีกด้วย"² "การเขียนวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัย
การเขียนเพื่อบันทึก เพื่อรายงาน เพื่อจรรยาบรรณของครูหรือของเพื่อน เพื่อย่อสิ่งที่ได้ยิน
ได้ฟัง และเพื่อทบทวนในเวลาสอย"³ ความสำคัญของการเขียนในแง่ โดยเฉพาะการเขียน
ทบทวนในเวลาสอยนั้น แสดงให้เห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญมาก เป็นทักษะสุดท้ายของ

¹ จูไร วรศักดิ์โยธิน, "การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาชั้น-
มัธยมศึกษาการศึกษาขั้นสูง," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 52.

² วรณี โสมประยูร, "ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515), หน้า 1.

³ ศีลา จายนัยโยธิน, "การสอนเขียน," เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ.411
การสอนวิชาภาษาศิลป์ในโรงเรียนประถมศึกษา ตอนที่ 4 (วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
2501), หน้า 1. (อักษราเนา)

การเรียนภาษา เพราะการเขียนทวนในเวลาสอบเป็นเครื่องแสดงความสามารถ และความ
สำเร็จของผู้เรียน เด็กที่ไม่มีความสามารถในการเขียน จะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน

แต่อย่างไรก็ตาม การเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่มีวิธีการสลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น จะ
เห็นได้ว่า เด็กที่สามารถเขียนได้ จะต้องมีความสามารถในการฟัง พูด และอ่านได้มาก่อน
ในตอนเริ่มแรก เด็กจะต้องฝึกเขียนสะกดคำก่อน เมื่อเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก็จะทำให้
มีความสามารถในการเขียนคำอื่น ๆ ตามไปด้วย เช่น การเขียนให้ถูกต้องตามไวยากรณ์
การเขียนให้ไต่เนื้อความตามวัตถุประสงค์ หรือการเขียนให้ไต่เนื้อความ สำนวนสละสลวย ฯลฯ

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง หรือการสะกดตัว เป็นสาขาหนึ่งของการเขียนหรือ
จะกล่าวว่าเป็นการเรียนเขียนตามคำบอกได้ การสะกดตัวเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็น
อย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในยุคปัจจุบัน เพราะการสะกดตัวได้ถูก
ต้องจะช่วยให้อ่านหนังสือออก และเขียนหนังสือได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการ
เรียนวิชาต่าง ๆ และเพื่อการศึกษาในระดับชั้นสูง ๆ ต่อไป ดังที่ รองรัตน์ อิศรภักดี
และเทือก กุสุมา ณ. อุษงยา กล่าวว่า "การสอนสะกดตัวเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการ
วางรากฐานของการเขียน เด็ก ๆ จำเป็นต้องรู้จักสะกดตัวที่ถูกต้องก่อนที่จะเขียนเป็นเรื่อง
เป็นราวได้"¹ ซึ่งสอดคล้องกับ ประยูทธิ วัชรเกษม ที่กล่าวว่า "การสะกดคำเป็นการ
ฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเขียนวิชาใดในสาขาใด เด็กต้องอ่าน
คำ ๆ นั้น หรือประโยคนั้น ๆ ได้ และเมื่ออ่านออกแล้วก็ต้องเขียนได้ด้วย การสะกดคำจึง

¹รองรัตน์ อิศรภักดี และ เทือก กุสุมา ณ. อุษงยา, ตำราวิชาชุดครู
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษาไทย ตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย (พระนคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2516), หน้า 145.

เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา ถ้าเด็กอ่านออก เขียนได้ถูกต้อง เด็กก็สามารถนำประโยชน์จากการเรียนนี้ไปใช้กับวิชาอื่นได้"¹

การสะกดคำนอกจากจะช่วยให้เขียนหนังสือได้ถูกต้องยิ่งขึ้น ทำให้สื่อความหมายได้แจ่มชัดแล้ว ยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และยังช่วยให้ผู้เขียนอธิบายความคิดเห็นของตนเองด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง สละสลวย ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้ที่ได้อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย ในทางตรงกันข้าม "ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะทำให้เกิดผลเสียหาย เช่น สื่อความหมายผิดพลาด เสียคะแนนในการสอบ ผลงานที่เขียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร"² และที่สำคัญทำให้ผู้อ่านขาดความเชื่อถือในความสามารถได้ ดังที่ ฮอร์น (Horn) กล่าวไว้ว่า "การเขียนสะกดคำผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าคนเขียนไม่มีความสามารถ"³

เมื่อการเขียนคำให้ถูกต้องมีความสำคัญมากแล้ว ครูจึงจำเป็นต้องสอนให้เด็กได้ฝึกฝนการสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าเด็กจะเรียนอยู่ในชั้นใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูโรงเรียนประถมศึกษา ควรจะสอนให้เด็กเรียนรู้คำ และสะกดคำให้ถูกต้องเหมาะสมกับวัย หรือระดับชั้นของเด็ก เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น มีความยุ่งยากมาก เนื่องจากมีลักษณะบางประการของภาษาไทยที่ก่อให้เกิด

¹ ประยูร วัชรเกษม, เอกสารวิชาการ วิธีสอนภาษาไทย (นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2516), หน้า 98.

² สามารถ คึกคักเจริญ, "ปัญหาการเขียนตัวสะกดการันท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 3.

³ Earnest Horn, Teaching Spelling. (Washington D.C. : American Educational Assoc., 1954), p. 3.

เกิดขึ้น เช่น การใช้ตัวสะกดบางมาตรา มีพยัญชนะที่ใช้สะกดได้หลายตัวประกอบด้วยสภาพ
 แวกล้อมอื่น ๆ เราจึงมักพบว่าโอกาสที่เด็กนักเรียนและคนทั่วไปจะเขียนสะกดคำผิดนั้นมีมาก
 ที่เกี่ยว จากการวิจัยของ สุนันทา โสรัจจ์ พบว่า เด็กเรียนเก่งหรืออ่อนก็มีโอกาสที่จะ
 เขียนสะกดกาวันที่ คำผิดได้เกือบเท่า ๆ กัน¹ และในการสอนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตาม
 แบบแผนนั้น จะต้องยึดพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก โดยทางราชการได้กำหนด
 ไว้ว่า "บรรดาหนังสือราชการและการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ให้ใช้ตัวสะกดตาม
 ระเบียบของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเสมอไป"² เพราะพจนานุกรมฉบับนี้มีจุดประสงค์
 จะให้เป็นแบบแผนในเรื่องการสะกดกาวันที่ ถึงแม้ข้อความกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "... วัตถุประสงค์
 ประสงค์ของการทำพจนานุกรมเล่มนี้ ทางราชการต้องการให้เป็นแบบฉบับของการเขียน
 หนังสือไทยที่จะใช้ในราชการ..."³

ในปัจจุบันสภาพการเขียนตัวสะกดคำของนักเรียนประถมศึกษาของไทยยังไม่ค่อยดี
 นัก ส่วนใหญ่ก็ยังเขียนสะกดคำไม่ค่อยถูกต้อง เขียนหนังสือตก ๆ หล่น ๆ ซากความ
 รมณ์ระวัง และมักเขียนผิดไปในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้คุณค่าในทางภาษาค่อยลง จากราย-
 งานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จุดอ่อนค่านักหะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนชั้น

¹ สุนันทา โสรัจจ์, "การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดกาวันที่และ
 การศึกษานอกระบบแห่งการเขียนตัวสะกดกาวันที่ค่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใน
 จังหวัดพระนคร," หน้า 57.

² สำนักนายกรัฐมนตรี, ประกาศเรื่องระเบียบการใช้ตัวสะกด 5 พฤษภาคม
 2493.

³ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493
 พิมพ์ครั้งที่ 7. (พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองโรรม, 2507), หน้า จ.

ประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังมีจุดอ่อนในการเขียนสะกดคำ¹

และจากรายงานการวิจัยของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องสภาพการรู้หนังสือของผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ยังพบว่า ผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สามารถใช้ภาษาไทยในด้านการอ่านและเขียน มีเพียง 66.69 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น² ซึ่งเป็นที่น่าวิตกกังวลที่ภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติของไทย แต่คนไทยใช้ภาษาไม่ถูกต้องถึง 33.31 เปอร์เซ็นต์ การแก้ไขในเรื่องนี้ ครูชั้นประถมศึกษาโดยเฉพาะชั้นประถมปีที่ 1 และประถมปีที่ 2 จะต้องเอาใจใส่วางพื้นฐานทางภาษาที่ดีให้แก่เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นทักษะที่รวมทักษะด้านอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน คือผู้ที่จะสามารถเขียนได้ก็จะต้องมีความสามารถทางการ ฟัง พูด และอ่านได้ก็ด้วย

จากปัญหาที่ว่านักเรียนส่วนใหญ่เขียนหนังสือผิดพลาด และรูปคำผิดก็มีในลักษณะต่าง ๆ แต่การเขียนมีความสำคัญมากดังโคลงกล่าวมาแล้ว ดังนั้นการฝึกเด็กให้เขียนคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะต้องได้รับความเอาใจใส่ในชั้นเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยคิดว่าถ้าได้ศึกษาถึงคำที่สะกดยากและลักษณะคำที่นักเรียนส่วนใหญ่สะกดผิดเป็นประจำ เพื่อนำคำและลักษณะของคำเหล่านั้นมาสอนนักเรียนให้เข้าใจและฝึกฝนจนชำนาญ ก็จะช่วยแก้ปัญหานี้ได้มาก และนักเรียนในระดับชั้นที่ควรจะได้รับควมสนใจเป็นอย่างยิ่งคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง เพราะ

¹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา," รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2519), หน้า 23.

² กรมสามัญศึกษา, รายงานการวิจัยสภาพการรู้หนังสือของผู้จบ ป.4 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2511), หน้า 40.

เป็นขั้นพื้นฐาน— และเป็นชั้นที่ได้เรียนรู้ค่าต่าง ๆ มาบ้างแล้ว— จากชั้นประถมปีที่หนึ่ง ครูจึงควรเน้น เข้มงวดกวาดขันนักเรียนในชั้นนี้ให้อ่านออกเขียนได้คล่อง และถูกต้องยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่าที่สะกดยากในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำที่นักเรียนส่วนใหญ่สะกดผิดเป็นประจำ
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการสะกดคำระหว่างนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
4. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการสะกดคำระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง

สมมุติฐานของการวิจัย

1. จากการศึกษางานวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีพัฒนาการทางถ้อยคำมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ และยังพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถมีอาชีพรับราชการ มีความสามารถทางการอ่าน ฟัง และเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถมีอาชีพชานา ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีคะแนนการสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
2. จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถของเด็กชายและเด็กหญิงพบว่า บางเรื่องแสดงว่า เด็กหญิงมีพัฒนาการทางภาษาคือดีกว่าเด็กชาย แต่บางเรื่องเด็กชายมีแนวโน้มว่า จะดีกว่าเด็กหญิง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีคะแนนในการสะกดคำแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะในเขตพระนครเท่านั้น เนื่องจากเป็นเขตใจกลางกรุงเทพมหานคร แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ (ง) ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดสอบ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524 เท่านั้น
2. เนื้อหาที่ทดสอบจำกัดขอบเขตเฉพาะคำในระดัวยากปานกลาง ถึงคำยากมาก ซึ่งได้จากการทดลองสอบ โดยนักเรียนโรงเรียนวัดพระเชตุพน จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร สุ่มคำที่ใช้เป็นแบบทดสอบมาเพียง 100 คำ จากบัญชีคำทั้งหมด 798 คำ ในหนังสือคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่สองของกระทรวงศึกษาธิการ
3. การวิจัยครั้งนี้ ไม่คำนึงถึงระดับสติปัญญาของเด็ก

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักเรียนที่ทำแบบทดสอบทุกคนถือว่า ได้เรียนคำที่ใช้ทดสอบมาแล้วจากครูผู้สอน เพราะระยะเวลาที่ไปทดสอบนั้น เป็นช่วงการทบทวนของทุกโรงเรียน
2. ตัวอย่างประชากรทุกโรงเรียน สอนมาด้วยวิธีเดียวกัน
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบ และแบบสอบถามผู้ปกครอง ถือว่า ผู้ตอบตอบตามความเป็นจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารวบรวมความรู้เกี่ยวกับการสอนเขียน อ่าน และการสะกดคำจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แบบเรียนภาษาไทยและคู่มือการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 แบบทดสอบการสะกดคำของนักเรียน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนละ 50 คำ เป็นแบบทดสอบเขียนคำตามคำบอก แต่ละตอนใช้เวลาในการทดสอบ 45 นาที

2.2 แบบสอบถามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด

3. นำแบบทดสอบการสะกดคำที่สร้างขึ้นทั้งสองตอนไปทดสอบนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรที่โรงเรียน ๆ ละ 2 ครั้ง ระยะเวลาห่างกันไม่เกิน 3 วัน แบ่งทดสอบครั้งละ 1 ตอน โดยให้นักเรียนเขียนคำตามคำบอกทีละคำ โดยบอกคำ 1 ครั้ง อธิบายค ความหมายของคำที่เขียนให้นักเรียนฟังด้วยการยกประโยคตัวอย่างบอกคำนั้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงให้เด็กเขียน เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้ว อย่างน้อย 25 คน จึงให้เขียนคำต่อไป

4. ส่งแบบสอบถามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนโดยฝากนักเรียนไปให้ผู้ปกครอง และขอร้องให้ครูประจำชั้นเป็นผู้รวบรวมให้

5. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้ววิเคราะห์ค่าทางสถิติ

6. สรุปผลอภิปรายและเสนอแนะ

ความจำกัดของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ อาจไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เนื่องจากตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดเขตพระนคร เท่านั้น ซึ่งไม่ใช่ตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ในสังกัดกรุงเทพมหานครอย่างแท้จริง หากนำแบบทดสอบที่ใช้ไปทดสอบกับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเขตอื่น ๆ ซึ่งมีสภาพต่างกัน อาจจะได้ผลต่างกัน

คำจำกัดความของการวิจัย

1. คำที่สะกดยาก หมายถึงคำที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิดมาก จัดเป็นคำยาก
2. การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนที่มีการเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493
3. ลักษณะคำที่นักเรียนเขียนผิด หมายถึงคำที่นักเรียนเขียนสะกดแตกต่างกันไป และผิดแปลกไปจากรูปคำที่กำหนดไว้ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

4. ความสามารถในการเขียนคำสะกดคำ หมายถึงคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบเขียนตามคำบอก

5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง หมายถึงนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ปีการศึกษา 2524 ที่เป็นตัวอย่างประชากร จำนวน 300 คน

6. โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึงโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในเขตพระนคร จำนวน 10 โรงเรียน

7. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง หมายถึงนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีบุตรไม่เกิน 4 คน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 5,000 บาท

8. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หมายถึงนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,500 บาท

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงคำที่สะกดยากในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่สอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูในการจัดกิจกรรมการสอน โดยเลือกคำมาสอนเรียงลำดับจากคำที่สะกดง่ายไปหาคำที่สะกดยาก

2. ทราบถึงลักษณะคำที่นักเรียนส่วนใหญ่สะกดผิด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่จะปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น รวมทั้งทบทวนฝึกฝนให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. ได้ทราบถึงความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ และเพศ เพื่อครูและผู้ปกครองจะได้ฝึกฝนและส่งเสริมเด็กได้อย่างเหมาะสม

4. เป็นข้อคิดและแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการสร้างแบบฝึกการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง และการศึกษาการสะกดคำในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป